

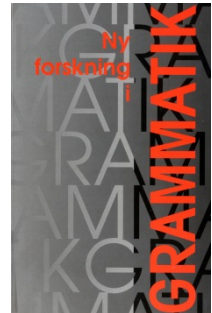
Ny Forskning i Grammatik

Titel: Leksikalsk semantik og selektionsrestriktioner
- kollokationskategorien

Forfatter: Helle Dam-Jensen

Kilde: Ny Forskning i Grammatik 16, 2009, s. 77-90

URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nfg/issue/archive>

© Forfatterne og Institut for Sprog og Kommunikation, Syddansk Universitet, 2009

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre numre af Ny Forskning i Grammatik (1993-2012) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Leksikalsk semantik og selektions- restriktioner – kollokationskategorien

Helle Dam-Jensen

1. Indledning

I sin bog fra 2002, *Words and Phrases*, anfører Stubbs med hensyn til studiet af leksikalsk semantik følgende om betydning:

It makes little sense to describe the meaning of individual words in isolation, since words are co-selected with other words, and meanings are distributed across larger units (Stubbs 2002: 100).

At en redegørelse for ords betydning kræver at konteksten inddrages, er en udbredt antagelse, men at ord så at sige “vælges med andre”, er nok noget mere kontroversielt. Ikke desto mindre udviser sproget uden tvivl en meget høj grad af systematik i den måde som ord kan kombineres på rent leksikalsk, og det er disse systematikker som Stubbs – og mange andre – er interesseret i.

Der kan opstilles forskellige kriterier for at indfange de mønstre der er i forskellige leksemkombinationer. Og der kan gives forskellige betegnelser til leksemkombinationerne, fx er kollokation, idiom, frasem og flerordsudtryk velkendte betegnelser. Når man først går i gang med at læse litteratur om emnet, opdager man hurtigt at der langt fra er enighed om opstilling af kategorier og kriterier. Det jeg her gerne vil se nærmere på, er hvad der i en lille del af litteraturen siges om kriterierne for kollokationsbegrebet. Betegnelsen ‘flerordsudtryk’ anvender jeg “neutralt” (hvis man i det hele taget kan det) om grupper af leksemer der optræder sammen i sætninger eller i syntagmer¹.

1. Diskussionen på det årlige grammatikmøde har bidraget til flere betragtninger i denne artikel – selvom udmøntningen af denne selvfølgelig står for min egen regning.

2. Kollokationer

Det jeg vil sige om kollokation, er bygget op omkring nogle af de nøgleord der typisk indgår i beskrivelserne af kategorien. Disse er:

- Frekvens
- Kompositionalitet
- Kohæsion
- Leksikalsk selektion

2.1. Frekvens

Siden Firth introducerede kollokationsbegrebet i 1957 med hvad han kaldte “en teknisk term” i diskussionen af betydningsbegrebet, har frekvens indgået som et nøgleord i beskrivelser og analyser af kollokationer. Han undlod ganske vist at give en præcis definition af begrebet, men påpegede at ords betydning bl.a. formes af de ord som de hyppigt optræder sammen med (Firth 1957: 195). I nyere litteratur om kollokation giver Stubbs (2002: 29) følgende definition af begrebet:

Collocation is frequent co-occurrence.

En mere eller mindre enslydende definition ses i *Nudansk ordbog* (2005):

En forbindelse af ord der meget hyppigt forekommer i sammenhæng.

Der er flere problemer forbundet med formuleringer som disse. For det første er frekvent forekomst næppe i sig selv særlig informativt. Det giver i hvert fald ikke i sig selv nogen indsigt i essensen af flerordsudtryk. Dernæst skaber det ikke en afgrænset kategori da alle mulige sproglige fænomener kan falde ind under den; fænomener der viser forskellige sproglige mønstre og dermed viser noget forskelligt om sproget. Braasch (1995: 109) nævner i tråd hermed at det at leksemer hyppigt optræder sammen, ikke gør dem til faste vendinger. Hun giver som eksempel herpå at ordet *AFFÆRE* i en periode ofte optrådte sammen med navnene Clinton og Monica Lewinsky, men at disse tre ord ikke af den grund kan siges at udgøre en kollokation. Man kan sige at ordkombinationen ikke giver os nogen indsigt i ordenes leksikalitet, men snarere i en begivenhed der på et tidspunkt var genstand for me-

gen omtale. Hvis alle frekvente flerordsudtryk kan kategoriseres som kollokationer, vil også kombinationen af fx 'MEGET + substantiv' kunne betegnes som en kollokation, hvilket Bosque (2001: 11-12) kritiserer Collins' ordbog (1995) over kollokationer for. Problemet med at kategorisere sådanne flerordsudtryk som kollokationer, er ifølge Bosque (2001: 12 + 19) at de ikke giver os leksikalsk indsigt; de giver os ikke viden om hvilke semantiske klasser det ene eller det andet ord kan kombineres med.

For mange korpuslingvister er det et mål i sig selv at kvantificere over forekomster: (...) *corpus linguistics is based on the assumption that events which are frequent are significant* (Stubbs 2002: 29). Men selve det at registrere særlig mange forekomster af ordkombinationer, er vel i sig selv uinteressant da det jo i bund og grund ikke er andet end en optælling. Hvis man derimod registrerer at nogle af disse forekomster har særlige leksikalske mønstre, kan det give indsigt i sproget, dvs. indsigt i hvordan sproget fungerer. Og de forskellige mønstre man finder, kan så få forskellige betegnelser. En af disse kunne være kollokation. Det skal nævnes at Stubbs (2002) faktisk foretager sådanne analyser af de forekomster som han finder i sine korpusundersøgelser, men det fremgår bare ikke af hans definition.

Hvis vi antager frekvens som kriterium, kan det tjene til at registrere typiske mønstre, men der må flere kriterier til for at skabe en præcis og operativ definition.

2.2. *Kompositionalitet*

Ud over frekvens indgår ofte også kompositionalitet som del af definitioner på kollokation, fx hos Cruse (1986: 40):

The term collocation will be used to refer to sequences of lexical items which habitually co-occur, but which are nonetheless fully transparent in the sense that each lexical constituent is also a semantic constituent².

2. *Semantic constituent* defineres på følgende måde: *A constituent part of a sentence that bears a meaning which combines with the meaning of the other constituents to give the overall meaning of the sentence* (Cruse 1986: 25).

Kompositionalitet udgør også en del af Farøs (2003: 23) definition på kollokation:

Det er flerordsforbindelser, som i princippet kan forstås ud fra enkeltordenes betydning, men som alligevel hænger fast sammen som en betydningsenhed.

Når man ser på de eksempler der gives på kollokationer med udgangspunkt i definitioner som disse, er det tilsyneladende ikke entydigt hvornår betydningen af et flerordsudtryk er kompositional. Alle Farøs eksempler er kompositionelle i den forstand at de ikke skaber metaforisk betydning, fx 'luft hund' og 'børste tænder' (Farø 2003:23) (selvom de i princippet kan anvendes i en kontekst hvor de kan give anledning til en metaforisk læsning). Det samme gælder for Cruse, der bl.a. giver eksemplerne *light drizzle* og *heavy drinker* (Cruse 1986: 40). Ifølge Braasch (2005: 102) er det ikke altid entydigt om et flerordsudtryk har kompositionalitet. Dette gælder når flerordsudtryk har det som Jakobsen (2005) kalder for dobbelt indholdslag. Braasch giver 'at tage bestik af' som eksempel. Problemet er ifølge Braasch at kompositionaliteten ikke i alle tilfælde er åbenbar for alle, fx vil udtrykket 'tage bestik af' forudsætte viden om søfart. Det er kun hvis denne konkrete betydning gør sig gældende i fortolkningen at det kan klassificeres som kollokation. Herved bliver kollokation altså et spørgsmål om fortolkning hos den enkelte sprogbruger. Bartsch (2004: 71-75) påpeger også at kompositionalitet ikke altid er entydig. Hun giver bl.a. som eksempel *to pop the question*, hvor den betydning der udledes ved kompositionalitet, er at der stilles et spørgsmål. Spørgsmålet kunne i princippet være defineret af hvad som helst teksten måtte fastlægge, men vores viden om verden og om det engelske sprog fortæller os dog at der ikke er tale om et hvilket som helst spørgsmål, men om det særlige spørgsmål der impliceres af at fri.

Om kompositionalitet er et operativt kriterium eller ej, kommer derfor bl.a. an på hvor præcist begrebet kan defineres. Først og fremmest mener jeg dog at det kommer an på hvad formålet med at etablere en kategori med betegnelsen kollokation er, dvs. hvad man vil sige noget om. I fx Farøs terminologi ser det ud til at kompositionalitet bruges til at holde flerordsudtryk med to indholdslag i en gruppe for sig, adskilt

bl.a. fra kollokation. Disse udtryk kaldes af Farø (2003: 21) for idiommer. Eksempler herpå kunne være følgende:

- (1) Vi har unge, kvindelige hovedpersoner så smukke, at tilfældige folk på gaden **taber underkæben** af benovelse (Weekendavisen nr. 35, 29. august 2008, anmeldelse af *Ladies* af Mara Lee).
- (2) ... og læseren **får** de første hundrede døre til alverdens fortolkningsrum **lige i synet** (Weekendavisen nr. 35, 29. august 2008, anmeldelse af *Ladies* af Mara Lee).

Udtryk som disse har to indholdslag: et bogstaveligt og et idiomatisk. Den bogstavelige betydning af (1) er at subjektet faktisk taber en kropsdel. Den idiomatiske giver betydning af overraskelse. (2) giver den bogstavelige betydning at subjektsreferenten faktisk får fysiske døre i hovedet, hvor disse døre i den idiomatiske læsning er fortolkningsmuligheder. Af disse to betydninger er det den idiomatiske læsning der har defaultstatus.

En grund til at etablere en kategori af flerordsudtryk med to indholdslag kunne være at disse skaber særlige semantiske mønstre i tekster, fx som beskrevet i Falster Jakobsen (2005), hvor et af disse mønstre beskrives som "generalisation over forhold/aspekter i tekstverdenen, der så ikke behøver at blive udspecificeret" (Falster Jakobsen 2005: 147). Det vil med andre ord sige at den slags udtryk kan forstås som en slags generalisering over detaljer i et begivenhedsforløb der forbliver som usagte.

Andre etablerer endnu en kategori, nemlig af udtryk uden kompositionalitet. Disse kaldes hos Farø fraser med snæver betydning. Det er udtryk som:

- (3) ... **få** Laura **i tale**. (Weekendavisen nr. 35, 29. august 2008, anmeldelse af *Ladies* af Mara Lee)
- (4) For ganske vist har det danske kunstnerkollektiv uden frygt forsynet *Ladies* med et **helt hen i vejret** ringe omslag, der signalerer den værste gang chicklit længe set. (Weekendavisen nr. 35, 29. august 2008, anmeldelse af *Ladies* af Mara Lee)
- (5) Når en kriminel **tager røven på** en kriminel, må han tage hvad der kommer. (Korpus 2000)

54

Kompositionalitet giver således mulighed for at etablere forskellige kategorier af flerordsudtryk.

2.3. *KohæSION*

Det er uomgængeligt at kollokation i en eller anden forstand udgør en semantisk enhed. Halliday & Hasan (1976: 4) definerer kohæSION på følgende måde:

Cohesion occurs where the INTERPRETATION of some element in the discourse is dependent on that of another. The one PRESUPPOSES the other, in the sense that it cannot be effectively decoded except by recourse to it. When this happens, a relation of cohesion is set up, and the two elements, the presupposing and the presupposed, are thereby at least potentially integrated into a text.

Hos Halliday & Hasan er der altså kohæSION når fortolkningen af et udtryk er afhængig af fortolkningen af et andet. Det skal siges at Halliday & Hasans definition af kohæSION angår tekstsammenhæng og således befinder sig på et mere generaliserende plan. Hvis den skal være operativ i forhold til kollokationskategorien, skal den præciseres.

Netop med henblik på at definere bl.a. kollokation opstiller Braasch (2005) et kontinuum over flerordsudtryk, og variabelen i dette er kohæSION. For Braasch er kriterierne for større eller mindre grad af kohæSION kompositionalitet og variabilitet. Dette betyder at kombinationer af ord der har fuld kompositionalitet, som fx 'dyr bog', og som har fuld variabilitet, dvs. som tillader ændringer i form og struktur, ikke har kohæSION. I modsætning hertil har kombinationer af ord uden kompositionalitet og uden variabilitet høj grad af kohæSION, fx 'at tage det sure med det søde'.

Ud fra disse kan flerordsudtryk indplaceres i et kontinuum fra frie ordforbindelser, valens over kollokation, idiom og formel til sentens, hvor de frie forbindelsers grad af kohæSION er nul og sentens' er fuld. Det skal nævnes at Braasch påpeger at grænsedragningen mellem de enkelte kategorier er svær, men det er vel også derfor at hun foreslår et kontinuum.

Ifølge Cruse (1986: 40) har kollokationer “(...) *a kind of semantic cohesion – the constituent elements are, to varying degrees, mutually selective*”. Her forstås selektion altså som kriteriet for kohæsion.

2.4. *Leksikalsk selektion*

Selektion som kriterium er omdrejningspunktet i Ignacio Bosques diskussion af kollokationsbegrebet. Ifølge Bosque kan leksemer selekttere bestemte semantiske klasser på samme måde som prædikater selekterer argumenter. Leksikalsk selektion i Bosques forstand kan sammenlignes med den generative grammatiks *S-selection*, hvor leksemer blandt deres semantiske egenskaber har evnen til at selekttere komplementer med bestemte semantiske egenskaber (Chomsky 1986: 86). Kollokation ligger i den forstand i grænsefeltet mellem leksikalitet og syntaks (Bosque 2001: 10).

Det ene element i kollokationen, kollokator, selekterer i kraft af sin denotation en semantisk klasse som det andet element, basis, tilhører. Basis kan ved at tilhøre denne semantiske klasse udfylde en plads i den relation som kollokatoren skaber. Man kan sige at kollokatoren i kraft af sin betydning afgrænser den semantiske klasse som basis kan tilhøre. Som eksempel på dette giver Bosque (2001: 19) adverbiet *PROGRESIVAMENTE* (GRADVIST). Dette adverbium afgrænser gruppen af verber som det kan modificere til de såkaldte *degree achievement verbs*.

Når man sætter sig for at undersøge om et givent leksem kan indgå i kollokationer, skal man altså undersøge om det via sin leksikalitet afgrænser de leksemer som det lader sig kombinere med til en eller flere ensartede semantiske klasser. Leksemet skal altså kræve et semantisk træk af de ord som det lader sig kombinere med. Dette gælder fx for NEDADGÅENDE, som i (6):

(6) ... og det presser renten i **nedadgående retning**. (Korpus 2000)

I (6) kan flerordsudtrykket ‘nedadgående retning’ betegnes som en kollokation fordi adjektivet NEDADGÅENDE selekterer en semantisk klasse der angiver bevægelse (som her i RETNING) eller som muliggør bevægelse (fx TRIN eller BAKKE).

Ligeledes kan 'arg modstander' i (7) også betragtes som en kollokation:

- (7) Dansk Folkeparti har hele tiden været **arg modstander** af parkeringsordningen. (Korpus 2000)

Adjektivet ARG selekterer prototypisk substantiver der angiver opposition, som fx MODSTANDER, KONKURRENT, FJENDE, RIVAL og KRITIKER. Men når jeg siger prototypisk, er det fordi adjektivet også forbindes med substantiver som SOCIALIST og NATIONALIST, og disse kan nok ikke nødvendigvis siges at angive opposition. De må i stedet skulle udgøre en anden semantisk klasse, der angiver politisk tilhørsforhold. Jeg fandt endda et eksempel med KOMEDIE, men det mener jeg kan forklares som en metaforisk anvendelse, hvor ARG er anvendt med sin gamle betydning af 'vred'.

- (8) Det er Rainald Goetz' **arge komedie** 'Jeff Koons', der har taget titel efter den amerikanske kitchkunstner af samme navn. (Korpus 2000)

Bosques definition af leksikalsk selektion skal ikke forveksles med Cruse' mere generelle begreb selektionsrestriktion (Cruse 1986, Cruse 2000). Dette er en betegnelse for at de enkelte leksemers betydning indebærer en række restriktioner for hvilke andre leksikalske størrelser de lader sig kombinere med. Leksikalske størrelser kan ikke knyttes sammen i syntaktiske forbindelser rent vilkårligt; nogle forbindelser af leksemer virker naturlige, mens andre kan virke kunstige, underlige eller direkte forkerte. Følgende syntagmer er eksempler på semantisk naturlige forbindelser med adjektivet YNDIG:

- (9) en yndig lillesøster
- (10) en yndig brud
- (11) en yndig kjole
- (12) en yndig rose
- (13) en yndig stemme

Alle de substantiver som YNDIG optræder sammen med, har et fælles træk, nemlig at de betegner en entitet der kan vurderes med hensyn til skønhed, hvad enten det er for øjet eller øret, men det betyder ikke

at der er tale om kollokationer da YNDIG ikke selekterer substantiverne som repræsentanter for en samlet semantisk klasse.

Hvis YNDIG kombineres med substantiver som betegner entiteter som vi som udgangspunkt ikke tilskriver evnen til at kunne vurderes med hensyn til skønhed, enten på grund af vores viden om verden eller på grund af substantivreferentens beskaffenhed, afviger syntagmets semantiske effekt fra den prototypiske:

(14) en yndig rocker

(15) en yndig artikel

(16) en yndig undervisning

Yndig har altså et træk i sig der gør at det adskiller sig fra andre adjektiver der kan betragtes som mere eller mindre synonyme³, som fx SMUK, HENRIVENDE eller BEDÅRENDE. Det er dette træk der gør at syntagmet 'yndig artikel' har helt andre konnotationer end fx 'smuk artikel'.

Det springende punkt i forskellen er altså at Bosques begreb leksikalsk selektion bruges om flerordsudtryk hvor et leksem har en særlig betydning i sig der så at sige udmønter sig i et andet leksem. Cruses begreb selektionsrestriktion gør rede for det generelle forhold at det er muligt at beskrive og analysere en konventionel eller prototypisk betydning, dvs. den betydning vi forventer alt andet lige. Denne kan så bruges som udgangspunkt for at forklare overraskende og metaforiske betydninger når leksemer kombineres med hinanden. Dette synspunkt kan understøttes at Hansens (1970: 9-10) bemærkning om at de sproglige regler i nogle tilfælde overtrædes, og at sprogreglerne giver mulighed for at give en beskrivelse af sådanne overtrædelser.

En tredje måde at tale om selektion på er det der kaldes semantisk prosodi. Dette begreb indebærer at semantiske klasser defineres med

3. Definitionen af synonymi er langt fra uproblematisk. Jeg anvender begrebet her blot for det forhold at to eller flere ord har et betydningsfællesskab der gør at de kan dække noget af det samme betydningsområde.

udgangspunkt i negative/positive konnotationer. Semantisk prosodi kan defineres på følgende måde:

... the spreading of connotational colouring beyond single word boundaries (Partington 1998: 68)

Når nogle leksemer kombineres med leksemer der har negativ eller positiv betydning, siger man at de enten har overvejende positiv eller negativ semantisk prosodi. Et eksempel herpå er *CAUSE* i engelsk, der næsten udelukkende kombineres med leksemer med negativ betydning (Stubbs 2002: 45-49). Det samme ser ud til at gælde for det danske *FORÅRSAGE* (Dam-Jensen & Zethsen 2007). Spørgsmålet er hvordan dette passer med Bosques kollokationsbegreb; om sådanne prosodier kan skabe semantiske klasser. Hvis man kigger i den ordbog over kollokationer som Bosque er redaktør på, *REDES* (2004), bekræftes den negative prosodi i store træk for det spanske *CAUSAR* (det har i de semantiske klasser som Bosque etablerer altovervejende negativ prosodi), men dette træk opføres ikke som en semantisk klasse (og det kan det vel næppe heller siges at være), men i stedet som et gennemgående træk ved de semantiske klasser. Spørgsmålet er om, og i givet fald hvordan, semantiske prosodier kan samarbejde med Bosques kollokationsbegreb.

3. Perspektivering

Man kan sige at de tre tilgange til selektion der her er skitseret, har det til fælles at de søger at gøre rede for hvilke betingelser der kan opstilles for den måde som leksemer kan kombineres på. Hvis man vil eksplicitere de betydningskomponenter der arbejder sammen i betydningsdannelsen i kollokationer, har man brug for et notationsredskab til dette formål. Det er nødvendigt at dette har egenskaber der gør at det kan anvendes til at notere hvordan konteksten indgår i betydningsdannelsen, dvs. ikke betydningen af isolerede leksemer. Et sådant redskab kan findes i Pustejovskys *Generative Leksikon* (Pustejovsky 1995), der i modsætning til traditionelle tilgange til leksikalsk semantik (fx komponentanalyse), netop kan redegøre for hvordan betydning skabes i kontekst. Jeg skal ikke i denne sammenhæng kaste mig ud i en beskrivelse af dette, men blot anføre nogle af de muligheder som

det giver for at generalisere over betydningsgenerering i leksemer i kontekst. Pustejovsky opstiller fire generelle repræsentationsniveauer hvor betydning kan specificeres. I forhold til den problematik der diskuteres her, forestiller jeg mig at den sammenhæng der er mellem to (eller flere) leksemer i en kollokation, skal kunne forklares som en betydningssammenhæng mellem disse niveauer i elementerne i kollokationen. Sagt med andre ord betyder det at i et syntagma som 'arg modstander' skal de to konstituenters fælles betydningskomponent, nemlig [OPPOSITION], kunne genereres via disse repræsentationsniveauer i de to leksemer⁴.

4. Opsamling

Det fremgår af ovenstående at kollokation ikke defineres ens af alle, og at de begreber der indgår i definitioner og kriterier, heller ikke er entydige. Dette kan skyldes flere faktorer. For det første kan det skyldes at man interesserer sig for forskellige mønstre i sproget, fx det at nogle ord ofte ses sammen, eller det at nogle ord har dobbelt indholdslag. Mit udgangspunkt her er at der i sproget er leksikalske mønstre i nogle flerordsforbindelser, mønstre der er præget af kohæsion, sådan som Halliday & Hasan definerer det. Kriteriet herfor er at et ords betydning udmønter en betydning i det andet leksem i forbindelsen: Der er en relation af selektion i mellem dem.

En følge heraf er at kompositionalitet ikke er at regne som kriterium. Der kan være flerordsforbindelser der er hvad andre kalder for idiommer, og der kan være andre der ikke er det.

Mht. frekvens vil jeg hævde at det snarere end at være et kriterium, er en nødvendighed eller en konsekvens i kollokation: Hvis fx leksemet NEDADGÅENDE selekterer andre leksemer der angiver bevægelse, vil det nødvendigvis hyppigt optræde med leksemer med denne betydning.

4. Pustejovskys Generative Leksikon er på skitseagtig vis anvendt i beskrivelsen af hvordan nominalsyntagmer samarbejder i referenceetablering i spansk i Dam (2000). Se Høeg Müller (2006) for både en generel diskussion af notationsapparatet og anvendelse i analyse af nominalkomposition i spansk.

Denne redegørelse for kollokation beror som sagt på en bestemt antagelse om hvad kategorien har som formål. Man kan selvfølgelig skære kagen anderledes og dermed nå frem til andre kriterier.

Henvisninger

- Bartsch, S. (2004). *Structural and Functional Properties of Collocations in English. A corpus study of lexical and pragmatic constraints on lexical co-occurrence*. Tübingen: Gunter Narr Verlag.
- Bosque, I. (2001). Sobre el concepto de 'colocación' y sus límites, *Lingüística española actual: publicación del centro iberoamericano de co-operación* 123/1, 9-40.
- Braasch, A. (2005). Kollokationer som fraseologisk kategori set fra forskellige synsvinkler, *Hermes* 35, 97-117.
- Chomsky, N. (1986). *Knowledge of Language*. (Convergence). Westport: Praeger.
- Collins COBUILD English dictionary* (1995). Ed. by J. Sinclair. London: Collins.
- Cruse, D.A. (1986). *Lexical Semantics*. (Cambridge Textbooks in Linguistics). Cambridge: Cambridge University Press.
- Cruse, D.A. (2000). *Meaning in Language. An Introduction to Semantics and Pragmatics*. Oxford: Oxford University Press.
- Dam-Jensen, H. & K.K. Zethsen (2007). Pragmatic patterns and the lexical system – a reassessment of evaluation in language, *Journal of Pragmatics* 39, 1608-1623.
- Falster Jakobsen, L. (2005). Frasemer som konstituent i løbende tekst, *Hermes* 35, 135-151.
- Farø, K. (2003). Det ligger lige på tungen: Den danske fraseologi, *Mål og mæle* 26, 19-27.
- Firth, A. (1957). *Papers in Linguistics*. Oxford: Oxford University Press.
- Halliday, M.A.K. & R. Hasan (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
- Hansen, E. (1970). Nogle problemer omkring "ordgrammatikken", *NyS* 1, 5-14.
- Müller, H.H. (2007). *Nominalkomposition i moderne spansk – en teori om betydningsdannelse*. København: Copenhagen Business School Press.

- Nudansk ordbog* (2005). Hovedredaktør: Becker-Christensen, C. København: Politiken.
- Partington, A. (1998). *Patterns and Meanings*. Amsterdam: Benjamins.
- Pustejovsky, J. (1995). *The Generative Lexicon*. Massachusetts: The MIT Press.
- REDES, Diccionario combinatorio del español contemporáneo*. Dirigido por Ignacio Bosque. Madrid: Ediciones SM. 2004.
- Stubbs, M. (2002). *Words and Phrases, Corpus Studies of Lexical Semantics*. Oxford: Blackwell Publishing.

